

му е ужълто сиво-бѣла. Пѣсъкътъ на тия дюни води потеклото си по най-вече отъ пѣсъчно-глинеститѣ варовици на младо-терциернитѣ скали, които съставляватъ тамъ основата на дюнитѣ, както и отъ морскитѣ пѣсъци, които изкарватъ вълнитѣ на брѣга.

Малки дюни съ слабо-хълмисти поврѣхнини има и на югъ отъ Бургазъ. Отъ таки вае съставенъ пѣсъчниятъ кордонъ измежду Росенскитѣ височини и Созополъ, гдето тѣ завзематъ повече отъ три километра надлъжъ и около 500 м. наширъ. Още по-хубави сж дюнитѣ на югъ отъ Созополъ, които се издигатъ край лозята на последния градъ; съ напредването си обаче къмъ сушата тѣ застрашаватъ да засипятъ единъ день и тия лозя. Подобни дюни се виждатъ и къмъ носа Св. Галина.

Дюнитѣ около езеро Алепу отличаватъ се съ височината си надъ другитѣ съседни дюни; такива високи сж и дюнитѣ, които се издигатъ следъ носа св. Тома, къмъ поста Ропѳтъ, близо устието на р. Караганъ; последнитѣ сж доста широки и отдѣлятъ морето отъ едно доста голѣмо езеро. Обаче дюнитѣ между Ченгеръ баиръ и Кюприята надминаватъ както по височина, така сжщо и по форма, всички до тукъ споменети дюни отъ черноморския брѣгъ, съ изключение на месемврийскитѣ, къмъ които тѣ се приближаватъ доволно много. Най-послѣ дюни се забелязватъ и между с. Кюприя и Атлиманъ на турската граница, къмъ Одринско.

Алувиални наноси. Изпълзявания и събаряния.

Подъ алувиални или съвременни наноси разбираме всички най-млади наслаги, станали отъ наводняване на водитѣ около рѣкитѣ и потоцитѣ. Тѣ завзематъ навсѣкжде дѣното на долинитѣ и съседнитѣ равни мѣста на воднитѣ равнини; тѣ състоятъ близо планинскитѣ склонове отъ едри материали, а по-далеко отъ тѣхъ и главно въ равнищата отъ пѣсъкъ и иловица. Ако се хвърли погледъ върху геологическата ни карта на България, на първъ погледъ може да се види, че около рѣкитѣ Ломъ, Огоста, Искъръ, Витъ, Осъмъ, Росица, Янтра, Камчия въ Северна и около Стрѣма, Тунджа и Марица въ Южна България, алувиалнитѣ наслаги постигатъ голѣмо разпространение.